

- Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den tolkade artikel 11.4 i direktiv 2003/54/EG på så sätt att den innebär att det inte är nödvändigt att de nationella myndigheterna åberopar och styrker förekomsten av skäl hänförliga till försörjningstryggheten när de ska anta åtgärder som är oförenliga med direktivets harmoniseringsbestämmelser. En sådan tolkning strider mot skyldigheten att tolka undantagsbestämmelser restriktivt.
 - Kommissionens tolkning av artikel 11.4 i direktiv 2003/54/EG innebär att medlemsstaterna har rätt att tillämpa en bestämmelse, som i enlighet med artikel 114 i fördraget bara kan vara tillämplig under en övergångsperiod, på ett odefinierat sätt. Tolkningen är sålunda oförenlig med den rättsliga grunden för direktiv 2003/54/EG.
 - Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den beräknade tröskeln på 15 procent enligt direktiv 2003/54/EG så att denna förlorar den ändamålsenliga verkan som unionslagstiftaren eftersträvar.
 - Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning, eftersom det inte finns några problem med försörjningstryggheten i Spanien som berättigar antagandet av den anmälda åtgärden.
 - Den anmälda åtgärden uppfyller inte villkoren i artikel 3.2 i direktiv 2003/54/EG, i vilken det föreskrivs att skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster ska vara klart definierade, öppna, icke diskriminerande och kontrollerbara samt garantera att elföretag i unionen kan nå ut till nationella konsumenter på lika villkor.
2. Enligt den andra grunden gjorde kommissionen en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att artikel 106.2 i fördraget är tillämplig på den anmälda åtgärden. Sökandena anför följande med avseende på denna grund:
- Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att det som stadgas i artikel 11.4 i direktiv 2003/54/EG innebär att det inte är nödvändigt att undersöka huruvida de nödvändiga rekvisiten för en allmännyttig tjänst är uppfyllda i det aktuella fallet.
 - Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning, eftersom bedömningen av proportionaliteten i den anmälda åtgärden var inkorrekt och nämnda institution begränsade denna analys till att kontrollera att ersättningen inte var för hög.
 - När kommissionen tillämpade artikel 106.2 i fördraget analyserade den inte den anmälda åtgärdens inverkan på den rätt till egendom som fastslås i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Enligt den tredje grunden åsidosatte kommissionen vissa regler hänförliga till förfarandet. På denna punkt anför sökandena följande:
- Kommissionen åsidosatte artikel 108 i fördraget och artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 ⁽²⁾ genom att inte ha inlett en formell undersökning, trots att det fanns objektiva och samstämmiga omständigheter som visade på allvarliga svårigheter att bedöma huruvida den anmälda åtgärden var oförenlig.
 - Kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk, eftersom den har använt fasen för föranmälan i syfte att undvika ett formellt undersökningsförfarande.
-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG (EUT L 176, s. 37)
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)
-
- Talan väckt den 7 oktober 2010 — Melli Bank mot rådet**
- (Mål T-492/10)**
- (2010/C 328/82)
- Rättegångsspråk: engelska
- Parter**
- Sökande: Melli Bank plc (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Gadhia och S. Ashley, solicitors, samt D. Anderson, QC och R. Blakeley, barrister)
- Svarande: Europeiska unionens råd
- Sökandens yrkanden**
- Sökanden yrkar att tribunalen ska
- ogiltigförklara punkt 5 i tabell B i bilaga II till rådets beslut 2010/413/GUSP ⁽¹⁾ i den del den avser sökanden,
 - ogiltigförklara punkt 3 i tabell B i bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 ⁽²⁾ i den del den avser sökanden,
 - förklara att artikel 7.2 d i rådets förordning (EG) nr 423/2007 ⁽³⁾ inte kan tillämpas vad avser sökanden, samt
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar delvis ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning nr 668/2010 och av rådets beslut 2010/413/GUSP i den del sökanden upptas i förteckningen över fysiska och juridiska personer, enheter och organ vars tillgångar och ekonomiska resurser ska frysas i enlighet med denna bestämmelse. Sökanden yrkar vidare att artikel 7.2 d i rådets förordning (EG) nr 423/2007 inte kan tillämpas enligt artikel 277 FEUF.

Sökanden har åberopat följande grunder till stöd för sin talan.

Sökanden har för det första gjort gällande att den angripna förordningen och det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar och till en verksam domstolsprövning eftersom de skäl som rådet angett är otillräckliga för att sökanden ska kunna grunderna för dess upptagande i förteckningen och den påföljande frysningen av dess tillgångar. Sökanden har vidare anfört att rådet har underlåtit att förse den med bevis och/eller handlingar från den akt som ligger till grund för ärendet och att sökanden följaktligen inte har kunnat förbereda sin talan avseende dess upptagande i förteckningen.

För det andra har sökanden anfört att de huvudsakliga villkoren för dess upptagande i förteckningen inte är uppfyllda och/eller att rådet gjorde en uppenbart felaktig bedömning då det avgjorde huruvida dessa villkor var uppfyllda. Sökanden har framhållit att den varken "ägs eller kontrolleras" av personer eller enheter som är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till Irans påstått spridningskänsliga kärntekniska verksamhet och utveckling av kärnvapenbäare i den mening som avses med uttrycket "ägs eller kontrolleras" i domstolens dom Melli Bank mot rådet (T-246/08) ⁽⁴⁾.

Sökanden har för det tredje anfört att artikel 7.2 d i rådets förordning (EG) nr 423/2007 och/eller artikel 20.1 b i rådets beslut 2010/413/GUSP är rättstridiga i den mån dessa är tvingande och innebär att rådet är skyldig att ta upp samtliga dotterbolag till bolag som upptagits i förteckningen.

För det fjärde har sökanden anfört att det huvudsakliga villkoret för upptagandet av dess moderbolag i förteckningen, och därmed sökanden själv, inte är uppfyllt och/eller att rådets bedömning av huruvida dessa villkor var uppfyllda. Sökanden har gjort gällande att i den mån dess moderbolags talan mot rådets förordning (EG) nr 1100/2009 ⁽⁵⁾ (mål T-35/10) ⁽⁶⁾ och rådets beslut 2008/475/EG ⁽⁷⁾ (mål T-390/08 ⁽⁸⁾), rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 och rådets beslut 2010/413/GUSP vinner bifall måste dessa även ogiltigförklaras i den del de avser sökanden.

Sökanden har för det femte gjort gällande att dess upptagande i förteckningen och den globala frysningen av samtliga dess till-

gångar saknar logiskt samband med det syfte som det eftersträvar och åsidosätter dess rätt till egendom. Sökanden menar vidare att de vidtagna restriktiva åtgärderna är oproportionerliga eftersom de förorsakar sökanden ansenlig skada och inte är de minst restriktiva åtgärder som hade kunnat användas.

-
- (1) Rådets beslut av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP (EUT L 195, s. 39)
 - (2) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, s. 25)
 - (3) Rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT 2007 L 103, s. 1)
 - (4) Dom i de förenade målen T-246/08 och T-332/08, Melli Bank mot rådet, REG 2009, s. II-2629, för närvarande överklagad i mål C-380/09 P, Melli Bank mot rådet, EUT 2009 C 282, s. 30
 - (5) Rådets förordning (EG) nr 1100/2009 av den 17 november 2009 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av beslut 2008/475/EG (EUT L 303, s. 3)
 - (6) Mål T-35/10, Bank Melli Iran mot rådet (EUT 2010 C 100, s. 47)
 - (7) Rådets beslut av den 23 juni 2008 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 163, s. 29)
 - (8) De förenade målen T-390/08, Bank Melli mot rådet (REG 2009, s. II-3967), för närvarande överklagad i mål C-548/09 P, Bank Melli Iran mot rådet (EUT 2010 C 80, s. 10)

Talan väckt den 7 oktober 2010 — Persia International Bank mot rådet

(Mål T-493/10)

(2010/C 328/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Persia International Bank plc (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Gadhia och S. Ashley, Solicitors, D. Anderson, QC, och R. Blakely, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara punkt 2 i tabell B i bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 ⁽¹⁾ i den del den avser sökanden